

Nagyböjt IV. hete

Vasárnap, C évben

Józs 5,9a.10-12 ■ 2Kor 5,17-21 ■ Lk 15,1-3.11-32

„Ma levettem rólatok Egyiptom gyalázatát.”

Ez ránk még inkább vonatkozik, mert Izrael csak a külső fogság gyalázatából szabadult meg, mi azonban Urunk, Jézus Krisztus vére által a bűn gyalázatától. Megszabadulásunk állomásait a mai Evangéliumban Üdvözítőnk ajkáról hallott példabeszéd tárja elénk.

Isten akkor veszi le gyalázatunkat, ha a gyalázatot gyalázatnak tartjuk. Amikor az atyai ház és a disznóól közötti különbség tudatosul bennünk, és rádöbbenünk, hogy a sertések eledelét is képesek vagyunk megkívánni. Úgy látszik, ez is kegyelem, s ezzel a kegyelemmel is együtt kell működni.

A sertéskondába való légiónyi ördög ma arra veszi rá nemcsak a világ fiait, hanem sokakat közülünk, hívők közül is, hogy a gyalázatot ne tartsuk gyalázatnak. Amikor hívő szülők minden lelkiismeret- furdalás nélkül asszisztálnak lányuknak, fiuknak, hogy az barátjával, barátnőjével szexuális kapcsolatra lépjen. Amikor a családtervezéssel nyugodtan kiiktatják a keresztnek még a lehetőségét is, és Péter utódja szavát semmibe véve védekeznek az élet ellen. Amikor papok és szerzetesek a langyos, kényelmes, kispolgári élet még gyalázatosabb kísértésének engedve agglegényéletet élnek, mely nagy bűnök nélkül is súlyos bűn. (Csak a mennyek országaért vállalt szüzesség igazi érték: a kényelemből fakadó vagy más választás híján kijutott, meg nem harcolt, pótcselekvésekben feloldódó facérság nem az.) Nézzük végig életünket: látjuk-e rajta a szégyellni való gyalázatot? Ha igen, esélyünk van arra, hogy Isten egy nap leveszi rólunk.

De kevés meglátni gyalázatunkat, el is kell indulnunk az Atya háza felé, melynek kapuja az Egyház és a templom kapuja, s csak az lépheti át, aki útközben keserűen átérezte méltatlanságát.

Az őszinte szentgyónás a Szent Negyvennap lényegéhez tartozik.

De a méltatlanságunk miatti fájdalom, s még a bűnök bevallása sem a gyalázat elvétele. Mi gyalázatunkat csak felismerhetjük, szégyellhetjük, bevallhatjuk, de le nem vehetjük magunkról. Egyedül Isten, a végtelenül irgalmas Isten veszi le: elénk siet, nyakunkba borul és átölel.

Az Atya nem rehabilitálja tékozló fiát, hanem új világba emeli. Isten soha semmit sem restaurál: *Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, s valami új valósult meg.*

Nagyböjt 4. vasárnapja, C évben

Kezdőének:

Örvendezz, Isten népe! Gyűljetek össze mind, akiknek kedves az Úr ügye. Szívből örüljétek, akik azelőtt szomorkodtatok. Vigasztalódjatok meg, mint a gyermek megnyugszik anyja kebelén. (Vö. Iz 66,10-11)

Könyörgés:

Istenünk, te szent Fiad által csodálatos módon magadhoz békítetted az emberiséget. Engedd, kérünk, hogy keresztény néped készséges önátadással és élő hittel készüljön a közelgő ünnepekre. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY Józsué könyvéből

Isten népe bevonul az Ígéret földjére, és ott megünnepli a húsvéti lakomát.

Izrael népe átkelt a Jordánon, és bevonult az Ígéret földjére. Ekkor az Úr így szólt Józsuéhoz: „Ma levettem rólatok Egyiptom gyalázatát.”

Izrael fiai Gilgalban táboroztak, és a hónap tizennegedik napján este ott ülték meg a pászkát Jerikó síkságán.

Másnap már az ország terméséből ették a kovásztalan kenyeret és a pirított gabonát.

Attól kezdve, hogy a föld terméséből ettek, megszűnt a manna, és ettől az évtől kezdve Kánaán földjének terményeivel táplálkoztak.

Ez az Isten ígéje.

Józs 5,9a.10-12

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr.** 9a. vers. (4. g tónus)

Előénekes: Minden időben áldom az Urat, * dicséretét szüntelenül zengi ajkam.

Lelkem az Úrban dicsekszik, * hallják meg a szelídek és örvendezzenek.

Hívek: **Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr.**

E: Magasztaljátok az Urat énvelem, * dicsőítsük az ő nevét mindnyájan.

Kerestem az Urat, és ő meghallgatott engem, * és kiragadott minden rettegésből.

H: **Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr.**

E: Megvilágosultok, ha az Úrra néztek, * és arcotokat nem éri szégyen.

Az Úr meghallgatta a szegényt, aki hozzá kiáltott, * és minden szorongatásából kiszabadította.

H: **Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr.**

Zsolt 33,2-3.4-5.6-7

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt második leveléből

Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal.

Testvéreim!

Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg. De ezt Isten viszi végbe, akit Krisztus kiengesztelt irántunk, és aki megbízott minket a kiengesztelődés szolgálatával. Isten ugyanis Krisztusban kiengesztelődött a világgal. Nem tartja számon vétkeinket. Sőt, ránk bízta a kiengesztelődés tanítását. Tehát Krisztus követségében járunk: Isten maga int benneteket általunk.

Krisztus nevében kérünk: engesztelődjete ki Istennel. Ő azt, aki bűnt nem ismert, „bűnné” tette értünk, hogy általa „Isten igazságossága” legyünk.

Ez az Isten igéje.

2Kor 5,17-21

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Fölkelek, és atyámhoz megyek, † azt mondom néki, * „Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened.” Lk 15,18 – 2. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

A mennyei Atya megbocsát tékozló fiának, ha őszintén megbánja bűneit.

Azokban a napokban vámosok és bűnösök jöttek Jézushoz, hogy hallgassák őt. A farizeusok és az írástudók méltatlankodtak miatta. „Ez szóba áll bűnösökkel, sőt eszik is velük” – mondták. Jézus erre a következő példabeszédet mondta nekik:

„Egy embernek két fia volt. A fiatalabbik egyszer így szólt apjához: Atyám, add ki nekem az örökség rám eső részét. Erre ő szétosztotta köztük vagyonát. Nem sokkal ezután a fiatalabbik összeszedte mindenét, és elment egy távoli országba. Ott léha életet élt, és eltékozolta vagyonát. Amikor mindenét elpazarolta, az országban nagy éhínség támadt, s ő maga is nélkülözni kezdett. Erre elment és elszegődött egy ottani gazdához. Az kiküldte a tanyájára, hogy őrizze a sertéseket. Szívesen megtöltötte volna gyomrát a sertések eledelével, de még abból sem adtak neki. Ekkor magába szállt: Atyám házában hány napszamos bővelkedik kenyérben – mondta –, én meg itt éhen halok. Felkelek, atyámhoz megyek, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevez, csak béreseid közé fogadj be.

Azonnal útra is kelt, és visszatért atyjához. Atyja már messziről meglátta, és megesejt rajta a szíve. Eléje sietett, nyakába borult, és megcsókolta. Ekkor a fiú megszólalt: Atyám vétkeztem az ég ellen és te ellened. Arra már nem vagyok méltó, hogy fiadnak nevez. Az atya odaszólt a szolgáknak: »Hozzátok hamar a legdrágább ruhát, és adjátok rá. Húzzatok gyűrűt az ujjára és sarut a lábára. Vezessétek elő a hizlalt borjút, és vágjátok le. Együnk és vigadjunk, hisz fiam halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.« Erre vigadozni kezdtek.

Az idősebbik fiú kint volt a mezőn. Amikor hazatérőben közeledett a házhoz, meghallotta a zeneszót és a táncot. Szólt az egyik szolganak, és megkérdezte, mi történt. Megjött az öcséd, és atyád levágatta a hizlalt borjút, mivel épségben visszakarta őt – felelte a szolga. Erre az

idősebbik fiú megharagudott, és nem akart bemenni. Ezért atyja kijött és kérlelni kezdte. De ő szemére vetette atyjának: Látod, én annyi éve szolgállok neked, és egyszer sem szegtem meg parancsodat. És te nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy mulathassak egyet a barátaimmal. Most pedig, hogy ez a te fiad, aki vagyonedat rossz nőkre pazarolta, megjött, hizlalt borjút vágattál le neki.

Ő erre azt mondta: Fiam, te mindig itt vagy velem, és mindenem a tied. De most úgy illett, hogy vigadjunk és örüljünk, mert ez a te öcséd meghalt és most életre kelt, elveszett és újra megkerült.”

Ezek az evangélium igéi.

Vagy: E nap összes olvasmányait vehetjük az „A” év nagyböjtjének 4. vasárnapjáról.

Lk 15,1-3.11-32

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Testvéreim! Járuljunk bizalommal mennyei Atyánkhoz, és mély alázattal terjesszük eléje kéréseinket!

Lektor: 1. Add, Úrunk, hogy mindig boldogan siessünk a testvéri lakomára, amelyet a szentmisében készítesz számunkra!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Add, hogy különvált keresztény testvéreinkkel együtt örvendhessünk a közös otthon szent asztalánál!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Adj kenyeret az éhezőknek, és munkalehetőséget a rászorulóknak!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Add, hogy az emberek ne a bűn árán szerzett örömmel csillapítsák szeretetéttségüket!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Add, hogy földi javainkat ne sajnáljuk megosztani rászoruló testvéreinkkel!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Jóságos, mennyei Atyánk! Segíts, hogy az ellenünk vétkezőknek készséges szívvel megbocsássunk, és így mi magunk is elnyerhessük tőled bűneink bocsánatát! Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.

Felajánló könyörgés:

Örömmel ajánljuk fel neked, Istenünk, áldozatunkat, hogy az örök élet kenyere legyen belőle. Kérve kérünk, segíts, hogy hívő tisztelettel vegyük körül, és méltóképpen mutassuk be a világ üdvösségére. Krisztus, a mi Urunk által.

Prefáció:

a vakon születettől

Az Úr legyen veletek.

H.: És a te lelkeddel.

Emeljük föl szívünket.

H.: Fölemeltük az Úrhoz.

Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.

H.: Méltó és igazságos.

(Mert) Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten: Krisztus, a mi Urunk által. Az emberiség a sötétben tévelygett, de ő a hit világosságára vezette megtestesülésének titka által, és akiket az ősbűn születésüktől szolgaságra vetett, – a keresztség által Isten gyermekeivé fogadta.

Az ég és a föld ezért énekli néked az imádás új énekét, és mi is, az angyalok seregével együtt – hangos szóval HIRdetjük és vég nélkül mondjuk: (zengjük:)

Áldozási ének:

Ha a vakon születettről szóló Evangéliumot olvastuk:

Az Úr megkente szememet; elmentem, megmostam, íme látok és hiszek Istenben. (Vö. [Jn 9,11](#))

vagy ha az Evangélium a tékozló fiúról szól:

Örülnöd kell, fiam, mert testvéred halott volt, és életre kelt, elveszett és hazakerült...([Lk 15,32](#))

vagy ha másról szól az Evangélium:

A szent város szilárdan áll: biztos védelmet nyújt mindenkinek. Oda vonulnak az Úr választottai, hogy magasztalják az Úr nevét. ([Zsolt 121,3-4](#))

Áldozás utáni könyörgés:

Istenünk, te megvilágosítasz minden embert, aki a világra születik. Kérünk, ragyogja be szívünket kegyelmed fénye, hogy mindig úgy gondolkodjunk, ahogy hozzád méltó, fölségednek kedves, és őszintén szeressünk téged. Krisztus, a mi Urunk által.
